

Pamatlietas puses

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 1. panta 3. punkts, 5. pants un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pastāv objektīva, ticama, precīza un pienācīgi aktualizēta informācija, kas liecina par to, ka izsniegšanas dalībvalstī pastāv tādas apcietinājuma apstākļu nepilnības, kuras ir vai nu sistēmiskas un vispārīgas, vai skar noteiktas personu grupas vai arī atsevišķas brīvības atņemšanas iestādes, izpildes tiesu iestādei ir konkrēti un precīzi jānovērtē, vai pastāv nopietns un pārbaudīts pamats uzskatīt, ka persona, attiecībā uz kuru ir izdots Eiropas apcietināšanas orderis, lai veiktu kriminālvajāšanu vai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, tās nodošanas izsniegšanas dalībvalstij gadījumā tiks pakļauta faktiskam necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta izpratnē tās apcietinājuma apstākļu šajā dalībvalstī dēļ. Šim nolūkam izpildes tiesu iestādei ir jālūdz izsniegšanas tiesu iestādei sniegt papildu informāciju un [pēdējai minētajai] pēc tam, kad tā vajadzības gadījumā ir lūgusi palīdzību izsniegšanas dalībvalsts centrālajai iestādei vai kādai no centrālajām iestādēm minētā pamatlēmuma 7. panta izpratnē, ir jāsniedz šī informācija šādā lūgumā noteiktajā termiņā. Izpildes dalībvalsts tiesu iestādei ir jāatliek savs lēmums par attiecīgās personas nodošanu līdz brīdim, kad tā saņem papildu informāciju, kura tai ļauj noraidīt šāda riska esamību. Ja šī riska esamība nevar tikt noraidīta saprātīgā termiņā, šai iestādei ir jālemj par to, vai nodošanas procedūra ir jāizbeidz.

(¹) OV C 320, 28.9.2015
OV C 59, 15.2.2016.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 8. decembra spriedumu lietā T-525/14 *Compagnie générale des établissements Michelin*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 12. februārī iesniedza *Continental Reifen Deutschland GmbH*

(Lieta C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Continental Reifen Deutschland GmbH* (pārstāvji – S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwälte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Compagnie générale des établissements Michelin*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 8. decembra spriedumu lietā T-525/14;

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai strīdīgajiem apzīmējumiem piemītošās atšķirtspējas pārskatīšanai, ieskaitot par šos apzīmējumus veidojošajiem elementiem, kā arī līdzības pakāpēm starp šiem apzīmējumiem, un

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir pamatota ar Vispārējās tiesas izdarītu Eiropas Savienības tiesību pārkāpumu, ciktāl Vispārējā tiesa 2015. gada 8. decembra spriedumā ir pārkāpusi Padomes Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Rezumējot, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu atšķirtspējas novērtējumā par apstrīdēto CTM reģistrācijas pieteikumu

“”, ieskaitot elementus “” un “”, kuri veido šo apzīmējumu, un agrāko preču zīmi “”. Turklāt kļūdainais Vispārējās

tiesas novērtējums tika arī balstīts uz sagrozītiem faktiem saistībā ar attiecīgās publikas valodu zināšanām un tās saprašanu par strīdīgo apzīmējumu elementu nozīmi, kā arī tas bija balstīts uz sagrozītiem pierādījumiem, kurus iesniedza atbildētāja kā pielikumu C.1 un pielikumu C.4, kas šajā apelācijas sūdzības pieteikumā ir iesniegts kā 6. pielikums.

Turklāt Vispārējā tiesa nav norādījusi pamatojumu par to, kādēļ novērtējumā par sajaukšanas iespēju netika ņemti vērā atsevišķi strīdīgo apzīmējumu aspekti, proti, to figurālie elementi.

Balstīdamās uz šiem kļūdainajiem novērtējumiem, Vispārējā tiesa kļūdaini secināja, ka, ņemot vērā lielo attiecīgo preču līdzību vai identitāti, vidējā līdzības pakāpe starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un Francijas agrāko preču zīmi un šīs agrākās preču zīmes parasto raksturīgo atšķirtspēju, pastāv sajaukšanas iespēja atbilstoši KPZR 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. februārī iesniedza Sąd Najwyższy (Polija) – Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.

(Lieta C-106/16)

(2016/C 211/29)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītāja: Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. un 54. pantam ir pretrunā tas, ka dalībvalsts, kurā tika izveidota komercsabiedrība (sabiedrība ar ierobežotu atbildību), piemēro valsts tiesību normas, atbilstoši kurām izslēgšana no reģistra ir atkarīga no sabiedrības darbības izbeigšanas pēc likvidācijas procedūras īstenošanas, ja sabiedrība atkārtoti ir tikusi izveidota citā dalībvalstī, pamatojoties uz dalībnieku lēmumu par juridiskās personas statusa, kas iegūts dibināšanas valstī, saglabāšanu?